မြန်မာနိုင်ငံအင်ဂျင်နီယာပညာရေး၏ နှစ်တစ်ရာခရီး

(ကိုချင်း)

သီရိပျံချီ ဦးရုံးမို (B.Sc. (Hons.) (Rgn.), B.Sc. Eng. (Lond.), A.C.G.I., C.Eng., M.I.Mech. E., M.I.Loco. E.) ပါမောက္ခချုပ် (၁၉၆၂-၇၁) ၏ စက်မှုတက္ကသိုလ် နှစ်(၅၀) ပြည့် ဥယျောဇဉ်

ရန်ကုန်စက်မှုတက္ကသိုလ်အဖြစ်သို့ ထွန်းကားပေါ်ပေါက်လာရန် သက်ဆိုင်ရာတို့က နှစ်ပေါင်း များစွာ ကြိုးစားအားထုတ် လုံးပမ်းခဲ့ကြရပါသည်။ ဤတက္ကသိုလ်ကို ၁၉၂၄ ခုနှစ်ကစ၍ ပြုစု ပျိုးထောင်လာခဲ့ရာ ထိုအချိန်မှစ၍ ကျောင်းသားများသည် ပထမအကြိမ် အထက်တန်း အင်ဂျင်နီယာပညာကို သင်ခွင့်ရရှိခဲ့လေသည်။ ယခု ၁၉၇၄ ခုနှစ်ဆိုလျှင် စက်မှုတက္ကသိုလ်သည် နှစ် (၅၀) ပြည့်လေပြီ။ တိုင်းပြည်အခြေအနေ တိုးတက်လာသည်နှင့်အမျှ အင်ဂျင်နီယာပညာရပ်များကိုလည်း ပိုမိုခွဲစိတ်၍ ဖောက်ချသင်ကြားသွားရန်လည်း အစီအစဉ်များ ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

နိုင်ငံတော်အစိုးရသည် လက်မှုမှ စက်မှုခေတ်သို့ ဟူသော ဦးတည်ချက်နှင့် စူးစိုက်လုံးပမ်းလာရာတွင် ပညာရေး အကောင်အထည်ဖော်ချက်တစ်ရပ်အဖြစ် စက်မှုတက္ကသိုလ်လည်း ပါဝင်နေပေသည်။ အင်ဂျင်နီယာများသည် တိုင်းပြည်၏ တစ်တပ်တစ်အားပင်ဖြစ်ရာ အင်ဂျင်နီယာကောင်းများအဖြစ် နိုးကြားလာမှ ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်မှု တွင်ကျယ်လာမည်။ ထုတ်လုပ်မှု တွင်ကျယ်မှ စီးပွားတက်မည်။ စီးပွားတက်မှ တိုင်းပြည် သာယာဝပြောမည်။ သို့ဖြစ်ရာ အင်ဂျင်နီယာနှင့် အင်ဂျင်နီယာ လုပ်ငန်းများသည် နိုင်ငံနှင့် ခေတ်၏ တိုးတက်ရေးတွင် မဏ္ဍိုင်သဖွယ်ဖြစ်ကြောင်း အထူးပြောဆိုလိုပါသည်။

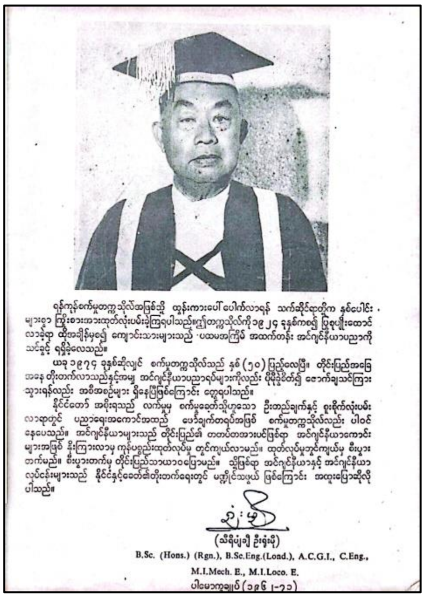
ရန်ကုန်စက်မှုတက္ကသိုလ်အဖြစ်သို့ ထွန်းကားပေါ်ပေါက်လာရန် သက်ဆိုင်ရာတို့က နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြိုးစားအားထုတ်လုံးပမ်းခဲ့ကြရပါသည်။ ဤတက္ကသိုလ်ကို ၁၉၂၄ ခုနှစ်ကစ၍ ပြုစုပျိုးထောင်လာခဲ့ရာ ထိုအချိန်မှစ၍ ကျောင်းသားများသည် ပထမအကြိမ် အထက်တန်း အင်ဂျင်နီယာပညာကို သင်ခွင့် ရရှိခဲ့လေသည်။

ယခု ၁၉၇၄ ခုနှစ်ဆိုလျှင် စက်မှုတက္ကသိုလ်သည် နှစ် (၅၀) ပြည့်လေပြီ။ တိုင်းပြည်အခြေအနေ တိုးတက်လာသည်နှင့်အမျှ အင်ဂျင်နီယာပညာရပ်များကိုလည်း ပိုမိုခွဲစိတ်၍ ဖောက်ချသင်ကြားသွားရန်လည်း အစီအစဉ်များ ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

နိုင်ငံတော် အစိုးရသည် လက်မှုမှ စက်မှုခေတ်သို့ဟူသော ဦးတည်ချက်နှင့် စူးစိုက်လုံးပမ်းလာရာတွင် ပညာရေးအကောင်အထည် ဖော်ချက်တရပ်အဖြစ် စက်မှုတက္ကသိုလ်လည်း ပါဝင်နေပေသည်။ အင်ဂျင်နီယာများသည် တိုင်းပြည်၏ တတပ်တအားပင်ဖြစ်ရာ အင်ဂျင်နီယာကောင်းများအဖြစ် နိုးကြားလာမှ ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်မှု တွင်ကျယ်လာမည်။ ထုတ်လုပ်မှုတွင်ကျယ်မှ စီးပွားတက်မည်။ စီးပွားတက်မှ တိုင်းပြည်သာယာဝပြောမည်။ သို့ဖြစ်ရာ အင်ဂျင်နီယာနှင့် အင်ဂျင်နီယာလုပ်ငန်းများသည် နိုင်ငံနှင့်ခေတ်၏တိုးတက်ရေးတွင် မဏ္ဍိုင်သဖွယ် ဖြစ်ကြောင်း အထူးပြောဆိုလိုပါသည်။

(သီရိပျံချီ ဦးရုံးမို)

B.Sc. (Hons.) (Rgn.), B.Sc.Eng.(Lond.), A.C.G.I., C.Eng.,
M.I.Mech. E., M.I.Loco. E.
ပါမောက္ခချုပ် (၁၉၆၂-၇၁)

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် အင်ဂျင်နီယာဌာန (Engineering Department) ကို ၁၉၂၃-၂၄ ပညာသင်နှစ်တွင် စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပြီး ဘွဲ့ကြိုသင်တန်းကို ၁၉၂၄-၂၅ ပညာသင်နှစ်၌ အစပြုခဲ့ပြီး ယခု ၂၀၂၄ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံအင်ဂျင်နီယာပညာရေး၏ ခရီးမှာ နှစ်တစ်ရာ တိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် အစိုးရစက်မှုလက်မှုပညာသင်ကျောင်း (Government Engineering School) အဖြစ် ပထမဆုံးအင်ဂျင်နီယာပညာကို ၁၈၉၅ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့ လမ်းမတော်ဘူတာရုံ အနောက်ဘက်၌ ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါသည်။ ၁၈၉၈ ခုနှစ်တွင် အင်းစိန်ဘူတာ အရှေ့ဘက်သို့ ပြောင်းရွှေ့ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပြီး အစိုးရစက်မှုလက်မှုပညာသင်ကျောင်း (Government School of Engineering) ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၀၈ ခုနှစ်တွင် အင်းစိန်ရွာမရှိ လက်ရှိနေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပြီး အစိုးရစက်မှုလက်မှုပညာသင်ကျောင်း နှင့် စက်မှုအထက်တန်းကျောင်း (Government School of Engineering and Technical High School) ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၃၂ ခုနှစ်မှ စတင်၍ အစိုးရစက်မှုလက်မှုသိပ္ပံ (Government Technical Institute - GTI) ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ပါသည်။

၁၉၉၈ ခုနှစ်အထိ တစ်နိုင်ငံလုံးအတိုင်းအတာဖြင့် အစိုးရစက်မှုလက်မှုသိပ္ပံ (GTI) (၁၂) ခု ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါသည်။

ဗြိတိသျှကိုလိုနီခေတ်အတွင်း တက္ကသိုလ်အင်ဂျင်နီယာပညာရေးကို ၁၉၂၃ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်လက်အောက်တွင် အင်ဂျင်နီယာပညာမဟာဌာနအဖြစ် ပထမဆုံး စတင်ဖွဲ့စည်းခဲ့ပြီး ၁၉၂၄ ခုနှစ်တွင် B.Sc (Engg.) ပရိုဂရမ်အဖြစ် မြို့ပြအင်ဂျင်နီယာဘာသာရပ်ကို စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် ဘားမားစက်မှုတက္ကသိုလ် (Burma Institute of Technology - BIT) ဟုခေါ်တွင်သည့် အင်ဂျင်နီယာတက္ကသိုလ်တစ်ခုအဖြစ် ဖွင့်လှစ်ရန် ခွဲထုတ်ခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ၁၉၆၄ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်စက်မှုတက္ကသိုလ် (Rangoon Institute of Technology - RIT) ဟု အမည်ပြောင်းလဲခဲ့ပါသည်။ ကြို့ကုန်းအနောက်ဘက်ရှိ ဤတက္ကသိုလ်ကို ၁၉၉၀ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်စက်မှုတက္ကသိုလ် (Yangon Institute of Technology - YIT) ဟု အမည်ပေးကာ ၁၉၉၉ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်နည်းပညာတက္ကသိုလ် (Yangon Technological University - YTU) ဟု အမည် ပြောင်းလဲခဲ့ပါသည်။ မန္တလေးစက်မှုတက္ကသိုလ် (Mandalay Institute of Technology - MIT) ကို စတင်တည်ထောင်ခဲ့သည့် ၁၉၉၁ ခုနှစ်အထိ တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် အင်ဂျင်နီယာတက္ကသိုလ် (၂) ခု သာ ရှိခဲ့ပါသည်။ ၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် တပ်မတော်နည်းပညာတက္ကသိုလ် (Defense Service Technological Academy) ကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါသည်။

၂၀၀၀ ခုနှစ်တွင် နည်းပညာပိုင်းဆိုင်ရာ ပညာရေးစနစ်သစ်အရ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင်မြင်ပြီးနောက် မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝှမ်းရှိ နည်းပညာတက္ကသိုလ်အများအပြားတွင် စုစုပေါင်း (၅) နှစ်သင်ကြားရမည့်ပညာရေး (နည်းပညာဘွဲ့ (၂) နှစ် နှင့် အင်ဂျင်နီယာဘွဲ့ (၁) နှစ်) ဖြင့် သင်ကြားခဲ့ပါသည်။ အစိုးရစက်မှုလက်မှုသိပ္ပံများအားလုံးအနက် အချို့ကို ပိတ်ထားပြီး အချို့ကို နည်းပညာတက္ကသိုလ်သို့ အဆင့်မြှင့်တင်ခဲ့သဖြင့် တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် အစိုးရစက်မှုလက်မှုသိပ္ပံ တစ်ခုသာ ကျန်ရှိပါသည်။ ရန်ကုန်နည်းပညာတက္ကသိုလ်နှင့် မန္တလေးနည်းပညာတက္ကသိုလ် တို့သည် ၂၀၁၂ ခုနှစ်တွင် (၆) နှစ် အင်ဂျင်နီယာဘွဲ့ ဘွဲ့ကြိုပရိုဂရမ်များကို ပြန်လည်စတင်ခဲ့ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် အင်ဂျင်နီယာပညာရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးတွင် အရေးကြီးသော အဆင့် (၄)ဆင့် ရှိပါသည်။ ၁၉၂၄ မှ ၁၉၄၀ (ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အစ) အထိ အဆင့် (၁)၊ ၁၉၄၆ မှ ၁၉၆၁ အထိ အဆင့် (၂)၊ ၁၉၆၁ မှ ၁၉၈၈ အထိ အဆင့် (၃) နှင့် ၁၉၈၈ မှ မျက်မှောက်ခေတ်အထိ အဆင့် (၄) ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

အဆင့် (၁) - ၁၉၂၄ မှ ၁၉၄၀

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်လက်အောက်ရှိ B.O.C အင်ဂျင်နီယာကောလိပ်၌ ဌာနတစ်ခု သို့မဟုတ် အင်ဂျင်နီယာဌာန ကို တည်ထောင်ခဲ့ပါသည်။ မြို့ပြအင်ဂျင်နီယာ၊ စက်မှုအင်ဂျင်နီယာနှင့် လျှပ်စစ်အင်ဂျင်နီယာ ဘာသာရပ်များကိုသာ ဝင်ခွင့်ပေးခဲ့ပါသည်။

အဆင့် (၂) - ၁၉၄၆ မှ ၁၉၆၁

Intermediate Science (ISc) သင်တန်းတွင် အင်္ဂလိပ်၊ မြန်မာ၊ ရူပဗေဒ၊ ဓာတုဗေဒ နှင့် သင်္ချာ (စစ်စစ် နှင့် အထောက်အကူပြု) ပါဝင်ပါသည်။ အင်ဂျင်နီယာဘာသာရပ်ကို သင်ယူရန်

ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု (၂) နှစ် လိုအပ်ပါသည်။ စာမေးပွဲများတွင် အထက်ဖော်ပြပါ ဘာသာရပ်အားလုံး အတွက် ရေးဖြေစာမေးပွဲများ အပြင် ရူပဗေဒနှင့် ဓာတုဗေဒအတွက် လက်တွေ့စမ်းသပ်မှုများကို ၁၅ ရက်မှ ၂၀ ရက်အတွင်း ဖြေဆိုရမည် ဖြစ်ပါသည်။ အောင်မှတ်များသည် ဘာသာရပ်တစ်ခုစီအတွက် ၄၀ % နှင့် ပေါင်းစပ်ဘာသာရပ်များအတွက် ၅၀ % ဖြစ်ပါသည်။ ၆၀ % ရရှိပါက တစ်ကြိမ်တည်းနဲ့ အောင်မြင်ပြီး ကျရှုံးသည့်ဘာသာရပ်များအတွက် မေလ/ ဇွန်လတွင် ပြုလုပ်သည့် ပြန်လည်စစ်ဆေး သည့် စာမေးပွဲများတွင် ပြန်လည်ဖြေဆိုရပါသည်။

အရည်အချင်းပြည့်မီသော ဆရာများ (နိုင်ငံသားနှင့် ပြည်ပ) မှ ဘာသာရပ်အမျိုးမျိုးကို သင်ကြားပေးပြီး ကျောင်းသား/ သင်ကြားရေးဆရာ အချိုးသည် ၂၀:၁ ဝန်းကျင် ဖြစ်ပါသည်။ စာသင် နှစ်သည် ဇွန်လမှ ဖေဖော်ဝါရီလအထိ ဖြစ်ပြီး အောက်တိုဘာလတွင် တစ်လနားပါသည်။ စာသင်ခန်းများ၊ ဓာတ်ခွဲခန်းများနှင့် အလုပ်ရုံများရှိသည့် B.O.C အင်ဂျင်နီယာကောလိပ်အနီးရှိ ပြည်နှင့် တကောင်းခန်းမတို့တွင် အင်ဂျင်နီယာကျောင်းသားများကို ထားရှိခဲ့ပါသည်။

အခြေခံလေ့လာမှု (၂)နှစ် ပြီးနောက် ကျောင်းသားများအတွက် ၎င်းတို့၏ သီးခြားဘာသာရပ် များအား ခွဲထုတ်ခဲ့ပါသည်။ တစ်ပတ်လျှင် စုစုပေါင်း နာရီ (၃၀) ဝန်းကျင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် သင်ကြားခဲ့ပါသည်။ အလုပ်ရုံသင်တန်းများ၊ လက်သမား၊ ပန်းပဲ၊ ဂဟေနှင့် စက်ပိုင်းဆိုင်ရာ လေ့ကျင့်ရေးများ၊ ဟောပြောပွဲနှင့် ပုံဆွဲသင်တန်းများ ပါဝင်ပြီး နွေရာသီအားလပ်ရက်အတွင်း အင်ဂျင်နီယာအဖွဲ့အစည်းများနှင့် လက်တွေ့လေ့ကျင့်မှုများ ပြုလုပ်ရပါသည်။ စာသင်ခန်းများ၊ ဓာတ်ခွဲခန်းများနှင့် အလုပ်ရုံများအပြင် ကျောင်းသားများအတွက် ပြည့်စုံကောင်းမွန်သော စာကြည့် တိုက်ကိုလည်း ရရှိနိုင်ပါသည်။

၁၉၅၄-၅၅ တွင် အင်ဂျင်နီယာဘာသာရပ်များ တိုးမြှင့်ရန် စီစဉ်ခဲ့ပြီး သတ္တုတွင်း၊ ဓာတု၊ သတ္တုဗေဒ၊ အထည်အလိပ်နှင့် ဗိသုကာပညာရပ်တို့ကို မိတ်ဆက်ခဲ့ပါသည်။ အနာဂတ်တွင် ဘာသာ ရပ်ဆိုင်ရာ အရည်အချင်းပြည့်မီသော သင်ကြားရေးဝန်ထမ်းများကို ပြုစုပျိုးထောင်ရန်အတွက် ယူကေနှင့် အမေရိကန်သို့ မြန်မာကျောင်းသားများကို စေလွှတ်ရန်လည်း စီစဉ်ခဲ့ပါသည်။ အဆောင် တိုင်းတွင် ကျောင်းသားအချင်းချင်း ကောင်းစွာသိစေရန် လူမှုရေးနှင့် စာဖတ်အသင်း ရှိကြပါသည်။ ဤလှုပ်ရှားမှုများ၏ အကျိုးကျေးဇူးတစ်ခုမှာ ကျောင်းသားများနှင့် ဤလှုပ်ရှားမှုများတွင် ပါဝင်ခဲ့ သည့် ဆရာများအကြားရှိ ရင်းနှီးမှုနှင့် နားလည်မှုတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ရှိပြီးသား B.O.C အင်ဂျင်နီယာကောလိပ် အဆောက်အဦတွင် အထပ်မြင့်အုပ်ချုပ်ရေး အဆောက်အအုံ (ရုံးခန်းများ၊ ဆွေးနွေးခန်းများ/အစည်းအဝေးခန်းများ၊ စာကြည့်တိုက်များ ပါရှိ သော) နှင့် လိပ်ခွံကဲ့သို့ ကြေးနီအမိုးခုံး (Leik Khone) အဆောက်အဦအသစ်များအား ထပ်မံ ဖြည့်သွင်းခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက်တွင် အရည်အချင်းပြည့်မီသော မြန်မာဆရာ၊ ဆရာမများကို သင်ကြားပို့ချပေးခဲ့သော ပြည်ပဆရာ၊ ဆရာမများအား ဖယ်ရှားပေးခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်က အင်ဂျင်နီယာပညာရေးသမိုင်း၏ အချိုးအကွေ့တစ်ခုမှာ လိပ်ခုံးပရိဝုဏ်တွင် အမျိုးသမီးကျောင်းသူ များ အင်ဂျင်နီယာကျောင်းသားဘဝသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အင်ဂျင်နီယာဌာနသည် ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် ကြို့ကုန်းရှိ ကျောင်းဝင်းအသစ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ ရပြီး ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်လက်အောက်မှ ထွက်ခွာခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ပညာရေးနှင့် စီမံခန့်ခွဲရေးမူဝါဒ

ဆိုင်ရာ ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၏ ဆီးနတ်နှင့် အုပ်ချုပ်ရေးကောင်စီ (ဘာသာရပ်အားလုံး၏ ပညာရေးအဆင့်အတန်းကို ထိန်းသိမ်းရန်နှင့် မြှင့်တင်ရန်) က ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

ကြို့ကုန်းပရိဝုဏ်တွင် စာသင်ခန်းများ၊ ဓာတ်ခွဲခန်းများနှင့် အလုပ်ရုံများ၊ ရုပ်ရှင်ပြစက်များ၊ စာကြည့်တိုက်များ၊ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် သင်ကြားရေးဝန်ထမ်းများအတွက် ရုံးခန်းများနှင့် ကျောင်းသားအဆောင်များ ပါရှိပါသည်။ ထို့အပြင် ဝန်ထမ်းအားလုံးအတွက် အိမ်များ၊ ထမင်းစားခန်းနှင့် မီးဖိုချောင်များ၊ ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ ဆေးခန်းငယ်များ၊ အားကစားလှုပ်ရှားမှုများအတွက် ပွင့်လင်းသောနေရာများလည်း ရှိပါသည်။

အဆင့် (၃) - ၁၉၆၁ မှ ၁၉၈၈

၁၉၆၂ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင် အင်ဂျင်နီယာဌာနသည် ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ အဆင့်မြင့်ပညာဦးစီးဌာနလက်အောက်တွင် ကိုယ်ပိုင် ပါမောက္ခချုပ်ဖြင့် ဘားမားစက်မှုတက္ကသိုလ် (Burma Institute of Technology - BIT) ဟုခေါ်သော သီးခြားလွတ်လပ်သောတက္ကသိုလ် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ တစ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် ရန်ကုန်စက်မှုတက္ကသိုလ် (Rangoon Institute of Technology - RIT) ဟု အမည်ပြောင်းလဲခဲ့ပြီး နိုင်ငံအနှံ့အပြား၌ နည်းပညာတက္ကသိုလ်များ ဖွင့်လှစ်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ပြောင်းလဲခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ရန်ကုန်စက်မှုတက္ကသိုလ်တွင် သက်ဆိုင်ရာ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် ပညာရေးဆိုင်ရာ ကိစ္စရပ်များနှင့် သက်ဆိုင်သော မူဝါဒလမ်းညွှန်ချက်များကို ပေးဆောင်ရန် ပါမောက္ခချုပ်က ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးကောင်စီနှင့် ဆီးနိတ်တို့ ပါဝင်သည်။ ပညာရေးဝန်ကြီး ဦးဆောင်သော အဆင့်မြင့်အုပ်ချုပ်ရေးကောင်စီနှင့် ဆီးနိတ်ကိုလည်း ဖွဲ့စည်းခဲ့ပြီး ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနလက်အောက်ရှိ တက္ကသိုလ်အားလုံး၏ စီမံခန့်ခွဲရေးနှင့် ပညာရေးဆိုင်ရာကိစ္စရပ်များအတွက် အဆုံးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက်များ ချမှတ်ခဲ့ပါသည်။

ရန်ကုန်စက်မှုတက္ကသိုလ်သို့ ကျောင်းသားများ၏ ဝင်ခွင့်လိုအပ်ချက်ကိုလည်း ပြောင်းလဲထားပြီး တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း စာမေးပွဲတွင် ရမှတ်များအလိုက် ထိပ်တန်းကျောင်းသား ၅၀၀ ကို ဝင်ခွင့်လက်ခံခဲ့ပါသည်။ ရန်ကုန်စက်မှုတက္ကသိုလ်တွင် မတူညီသောဘာသာရပ်များကို ကျောင်းသားများအား ခွဲဝေချမှတ်ပေးရာတွင် တူညီသောစံနှုန်းများကို အသုံးပြုခဲ့ပါသည်။ ဘွဲ့ဒီဂရီ ရရှိရန် နှစ်အရေအတွက် (၆) နှစ် လိုအပ်ပါသည်။ အင်ဂျင်နီယာဌာနများအပြင် ယခင်က ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဟု လူသိများသည့် ရန်ကုန်ဝိဇ္ဇာနှင့်သိပ္ပံတက္ကသိုလ်တို့၏ အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင်ရှိသော ဌာနများဖြစ်သည့် ရူပဗေဒ၊ ဓာတုဗေဒ၊ သင်္ချာ၊ အင်္ဂလိပ် နှင့် မြန်မာစာဌာနများ ပါဝင်ပါသည်။ ကျောင်းသားများသည် ၎င်းတို့၏ သက်ဆိုင်ရာ အင်ဂျင်နီယာဘာသာရပ်များ မစတင်မီ ဤဘာသာရပ်များကို (၂) နှစ် လေ့လာသင်ကြားရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ကျောင်းသားများအတွက် အမှတ်ပေးစနစ်နှင့် အောင်ချက်အဆင့်ကိုလည်း ရာခိုင်နှုန်းအလိုက်အမှတ်ပေးစနစ်မှ ၅၊ ၄၊ ၃၊ ၂၊ ၁ စနစ်သို့ ပြောင်းလဲခဲ့ပါသည်။ ဘာသာရပ်တစ်ခုစီအတွက် အောင်ချက်အဆင့်မှာ ၂ ဖြစ်ပြီး ပေါင်းစပ်ဘာသာရပ်အားလုံးအတွက် ပျမ်းမျှအောင်မှတ်မှာ ၂.၅ ဖြစ်ပါသည်။ နိုင်ငံခြားဆရာများမှလွဲ၍ သင်ကြားရေးကြားခံသည် မြန်မာဘာသာ ဖြစ်လာပါသည်။

ရန်ကုန်စက်မှုတက္ကသိုလ်၏ မြို့ပြ၊ စက်မှု၊ သတ္တုတွင်း၊ ဓာတုဗေဒနှင့် အထည်အလိပ်အင်ဂျင်နီယာနှင့် ဗိသုကာဌာနများတွင် နှစ်အတော်ကြာ ရုရှားဆရာ တစ်ယောက် ရှိခဲ့ပါသည်။

မြို့ပြအင်ဂျင်နီယာဌာနတွင် Sanitary Engineering ဆရာများအတွက် WHO မှ ထောက်ပံ့ပေးထားသော ကာလတို ရန်ပုံငွေရှိပြီး ကိုလံဘိုစီမံကိန်းက ပံ့ပိုးပေးထားသည့် ခေတ်ပုံပညာကို သင်ကြားပို့ချပေးသော Mr Heathcote ဟုခေါ်သော အင်္ဂလိပ်ဆရာလည်း ရှိပါသည်။ Structural ခေတ်ခွဲခန်းကို ၁၉၇၀ ခုနှစ် အစောပိုင်းတွင် ဂျာမန်အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦးမှ တည်ထောင်ခဲ့ပါသည်။

သင်ကြားရေးနှင့် အင်ဂျင်နီယာပညာရေးကို အဆင့်မြှင့်တင်ရန်အတွက် သင်ကြားရေးဝန်ထမ်းများကို ထိုအချိန်က ရရှိခဲ့သော နိုင်ငံတကာအကူအညီအရ နိုင်ငံရပ်ခြားသို့ စေလွှတ်ခဲ့သဖြင့် ရန်ကုန်စက်မှုတက္ကသိုလ်ရှိ သင်ကြားရေးဝန်ထမ်းများ၏ အဆင့်အတန်းကောင်းမွန်ခဲ့ပြီး ဘွဲ့လွန်ဒီဂရီများလည်း ပြီးဆုံးခဲ့ပါသည်။ ဤကာလအတွင်း စိုက်ပျိုးရေးအင်ဂျင်နီယာနှင့် မော်တော်ယဉ်အင်ဂျင်နီယာ ဘာသာရပ်များကို စက်မှုအင်ဂျင်နီယာဌာန လက်အောက်တွင် ခွဲဝေပေးခဲ့ပါသည်။ သတ္တုတွင်းအင်ဂျင်နီယာဌာနအောက်တွင် ရေနံအင်ဂျင်နီယာနှင့် Power and Electrical Communications (နောက်ပိုင်းတွင် အီလက်ထရွန်းနစ်အင်ဂျင်နီယာဟု အမည်ပြောင်း) ဟု ခေါ်သော သီးခြားလမ်းကြောင်းနှစ်ခုကို လျှပ်စစ်အင်ဂျင်နီယာဌာနအောက်တွင် တည်ထောင်ခဲ့ပါသည်။

၁၉၆၀ ခုနှစ် နှောင်းပိုင်းတွင် ကျောင်းသားဦးရေ (၄၀၀၀) ခန့်ရှိပြီး သင်ကြားရေး ဝန်ထမ်းစုစုပေါင်း (၂၀၀) ခန့် ရှိသောကြောင့် ကျောင်းသား/ သင်ကြားရေး ဝန်ထမ်းအချိုးမှာ ၂၀း၁ ခန့်သာရှိပါသည်။ ရန်ပုံငွေ ပြတ်လပ်မှုကြောင့် ခေတ်ခွဲခန်းနှင့် အလုပ်ရုံ အဆောက်အဦအတွက် စက်အရံနှင့် ခေတ်မီသော စက်ကိရိယာများကို မရနိုင်တော့ဘဲ စာကြည့်တိုက်အတွက် စာအုပ်တွေလည်း မရနိုင်တော့ပါ။ ဤကာလဝန်းကျင်က အစိုးရစက်မှုလက်မှုသိပ္ပံများမှ ထူးချွန်သော ကျောင်းသားအချို့ကို လက်ခံခဲ့ပါသည်။ မဟာအဆင့် ဘွဲ့လွန်သင်တန်းများကိုလည်း ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါသည်။ နောက်ဆုံးနှစ်ကျောင်းသားများသည်လည်း စာတမ်း (Thesis) တင်သွင်းရန် လိုအပ်ပါသည်။ တက္ကသိုလ်ကွန်ပျူတာစင်တာကို UNESCO/ UNDP ၏ အကူအညီဖြင့် သမိုင်းပရိဝုဏ်တွင် ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါသည်။

ဦးရုံးမိုသည် ၁၉၆၂ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၁ ခုနှစ်အထိ BIT/ RIT ၏ ပါမောက္ခချုပ်ဖြစ်ပြီး ရာထူးသက်တမ်းအတွင်း အင်ဂျင်နီယာပညာကို တိုးတက်စေရန် အမျိုးမျိုးသော ကန့်သတ်ချက်များအောက်တွင် အကောင်းဆုံးကြိုးစားခဲ့ပါသည်။ ကျောင်းသူကျောင်းသားများ၏ သင်ရိုးညွှန်းတမ်းပြင်ပလှုပ်ရှားမှုများသည်လည်း ယခင်ကကဲ့သို့ အပြည့်အဝလည်ပတ်နေပြီး တက္ကသိုလ်များအကြား အားကစားပြိုင်ပွဲများသည် ယခင်ကထက် ပိုမိုပြင်းထန်လာခဲ့ပါသည်။ ဦးရုံးမိုသည် ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် အငြိမ်းစားယူခဲ့ပြီး ဒေါက်တာအောင်ကြီး ပါမောက္ခချုပ် ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။

အကန့်အသတ်များစွာကြောင့် ရန်ပုံငွေပြတ်လပ်မှု ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြီး မြန်မာနိုင်ငံ အင်ဂျင်နီယာပညာရေးကို အဆင့်မြှင့်တင်သည့် သုတေသနပြုမှုများ၊ သင်ကြားရေးဝန်ထမ်းများအတွက် ဆက်လက်လေ့လာမှုများ၊ ခေတ်ခွဲခန်းများ စသည်တို့ ရပ်တန့်သွားခဲ့ပါသည်။ တစ်ခုတည်းသော ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုသည် သင်ကြားရေးဝန်ထမ်းများနှင့် RIT ဘွဲ့ရ အသစ်အချို့၏ ပါဝင်မှုဖြင့် စက်မှုကုန်ထုတ်သမဝါယမအသင်း (Engineering Cooperatives) များ တည်ထောင်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

အဆင့် (၄)   - ၁၉၈၈ မှ ယခုအထိ

၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံအင်ဂျင်နီယာကောင်စီ ပေါ်ပေါက်လာပြီး အင်ဂျင်နီယာလုပ်ငန်းများကို စည်းမျဉ်းနှင့် ကြပ်မတ်သည့်စနစ်ကို ပြောင်းလဲကျင့်သုံးခဲ့ပါသည်။ မျက်မှောက်ခေတ်တွင် Polytechnic University (၈) ခု၊ နည်းပညာတက္ကသိုလ် (၂၇) ခု၊ နည်းပညာကောလိပ် (၄) ခု၊ ဂျီတီအိုင် (၃၁) ခု၊ နည်းပညာအထက်တန်းကျောင်း (၃၆) ကျောင်း တို့ကို တည်ထောင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ KG+12 အဆင့်သို့လည်း တိုးမြှင့်ပေးနိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

နှစ်တစ်ရာပြည့်အခမ်းအနားတွင် နေပြည်တော်ပေါ်လီတက္ကနစ်တက္ကသိုလ် (Naypyitaw State Polytechnic University) ကို အောင်မြင်စွာ ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့ပြီး အင်ဂျင်နီယာ၊ သိပ္ပံနှင့် နည်းပညာဘာသာရပ်များ ပို့ချပေးနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများအတွက် တက္ကသိုလ်ပရိဝုဏ်အတွင်း သင်ကြားသင်ယူစားသောက်နိုင်ရန်ကိုပါ စီစဉ်ပေးထားကြောင်း သိရှိရသည့်အတွက် များစွာဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရပါသည်။ ယခုကဲ့သို့ တိုးတက်ပြောင်းလဲမှုများ ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည့် သိပ္ပံနှင့်နည်းပညာဝန်ကြီးဌာနကိုလည်း နှစ် ၁၀၀ ပြည့် အခမ်းအနားနှင့်အတူ ဂုဏ်ပြုဖော်ပြအပ်ပါသည်။ “စက်မှုတတ်မျိုး ပြည့်အကျိုး” ဆိုသည့် ဆောင်ပုဒ်နှင့်အညီ ပြည့်အကျိုးထမ်းဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

ကိုချင်း